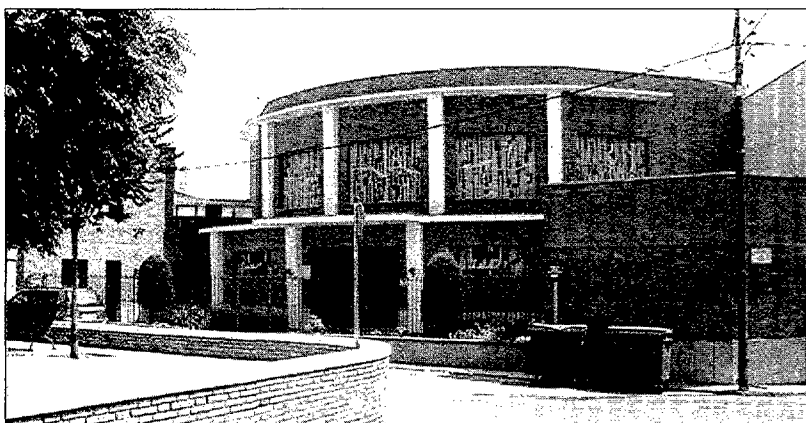

II. RECTORS DE LA PARRÒQUIA DE SANTA MARIA ASSUMPTA

1. Mn. Albí Perpinyà i Vendrell, nascut a Blanes el 26 de desembre de 1932, que després d'estudiar al Seminari de Girona fou ordenat prevere el 9 de juliol de 1961. Fou vicari de Llagostera (1961) i de Sant Feliu de Guíxols (1962-82) i primer ecònom (1982-85) i després rector (1985-2003) de la nova parròquia de Santa Maria Assumpta inaugurada l'1 de gener de 1982, i alhora també alguns anys capellà de la l'Asil Surís (1994-2003). En jubilar-se passà a viure a la Residència Sacerdotal de Girona i fou capellà de les Dominiques de Santa Caterina de Siena fins la seva mort a Girona, el 2 de febrer 2005 (BBG 2005, 155).

2. Mn. Jesús Calm i Masó, nascut al Malloí el 10 de novembre de 1944. Estudià al Seminari de Girona i teologia pastoral a Madrid. Fou ordenat prevere el 23 d'abril de 1973. Fou vicari de Palamós (1973-78), missioner a la República Dominicana durant vint anys (1978-98) com a membre de l'Institut Espanyol de Missions Estrangeres i en retornar a la seva diòcesi de Girona fou rector de la parròquia de la Sagrada Família de Figueres (1998-2003), de Santa Maria Assumpta de Sant Feliu de Guíxols (2003ss) i des d'octubre de 2005 alhora també administrador parroquial de Platja d'Aro.

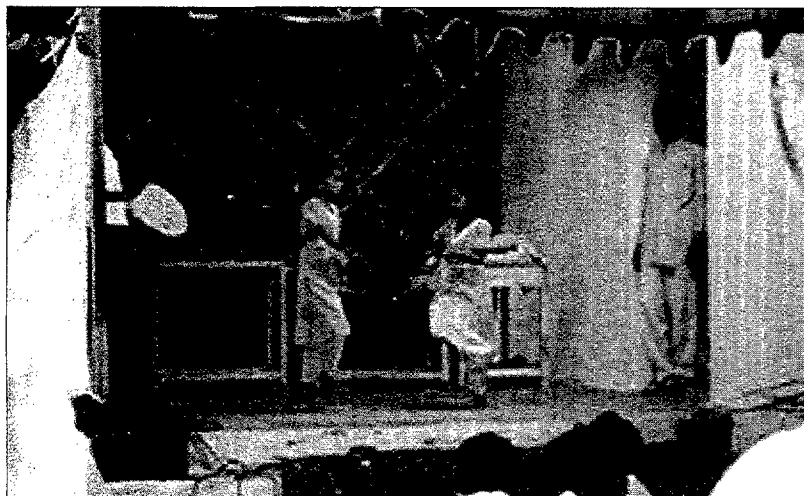
III. RECTOR DE LA PARRÒQUIA DE SANT JOAN BAPTISTA

1. Llic. Pere Torras i Ferrer, nascut a Albons el 4 de gener de 1940, que després d'estudiar al Seminari de Girona, fou ordenat prevere el 18 de novembre de 1962 i anà a Roma, on residí al Col·legi Espanyol i es llicencià en teologia, especialitzant-se en teologia moral. De retorn a Catalunya, fou vicari de Sant Feliu de Girona (1966-70), professor de moral del Seminari i ecònom de Sant Daniel

de Girona (1970-77) i d'on vingué a Sant Feliu de Guíxols com a ecònom (1982-85) i primer rector (1985ss) de la parròquia de Sant Joan Baptista, inaugurada l'1 de gener de 1982 i fins ara. Els primers anys simultanejà la seva tasca pastoral amb el treball manual i després fins la seva jubilació el 2005 amb la docència al col·legi de les Germanes Vedrunes de Palamós.

VISITA A LA FUNDACIÓ VICENÇ FERRER

Ball de benvinguda dedicat als padrins de la Fundació Vicenç Ferrer a Anantapur.

La Fundació Vicenç Ferrer és una ONG independent –la pràctica totalitat dels seus recursos procedeixen de fons privats–, compromesa amb el procés de transformació d'una de les zones més pobres de l'Índia, Anantapur, regió de l'estat indi d'Andhra Pradesh. Es tracta d'una de les comunitats més excloses del planeta, els grups tribals o intocables. A l'Índia, la societat està organitzada segons un sistema de castes. El grup dels dàlits o intocables és considerat el grup dels sense casta, i constitueix una comunitat marginada.

Fa més de 30 anys que la Fundació Vicenç Ferrer treballa en la millora de les condicions de vida d'aquesta comunitat del sud de l'Índia.

La seva metodologia de treball està basada en la participació activa de tota la comunitat beneficiària, i en el recolzament mutu entre les diferents comunitats.

Un dels primers projectes de la

Fundació va ser la construcció de vivendes, alhora que s'han construït vivendes adaptades per a les persones amb discapacitat. A això s'hi ha anat afegint la construcció d'hospitals, d'un centre de planificació familiar, i la construcció de pous i canalitzacions d'aigua.

El 1969 la Fundació va iniciar un pla de desenvolupament ecològic respectuós amb el medi ambient, per tal de frenar l'erosió, construir embassaments, reforestar la zona i augmentar el rendiment de les collites.

Pel que fa a l'educació, l'any 1978 s'inicià un programa educatiu per incorporar els nens d'aquesta comunitat al programa escolar. Es va crear una xarxa d'escoles complementàries per fomentar la seva integració en la societat índia.

La Fundació també ha creat centres d'atenció i vivendes adaptades per a nens discapacitats, creant alhora tallers de rehabilitació especialitzats en la producció artesanal,

Placa inaugural dedicada als "amics espanyols".

que proporcionen un treball estable als membres marginats de la comu-

Últim dia d'estada a la Fundació, amb Vicenç Ferrer i tots els guies que ens han acompanyat durant la nostra visita.

nitat: les dones, els discapacitats i els intocables.

El 1982 es creà un projecte de desenvolupament de la dona índia per tal que surti de la seva situació de marginació social. Es crearen associacions de dones que gestionen els seus propis microcrèdits, i un Fons d'Estabilitat Social gestionat pel comitè de Desenvolupament de la Comunitat.

La Fundació ofereix la possibilitat de conèixer els resultats de l'aportació del qui apadrina un nen, visitant el nen i alhora la seva comunitat, ja que aquesta contribució es destina a la millora de tota la comunitat del nen. Hi ha la possibilitat de triar entre tres viatges a l'Índia, i tots ells acaben a Anantapur, des d'on es fa el viatge cap el poblat del nen apadrinat per conèixer la seva família i el seu entorn. També, a Anantapur, es visiten els diferents projectes realitzats, escoles, hospitals, tallers i centres de discapacitats.

ANNA JURADO VIERNES